



Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 6

Ročník V.

červen 1999

Motto: V každém člověku je propast, kterou může naplnit jen Bůh.

Blaise Pascal

Tento svět je plný bídy a utrpení, dovede však zároveň neuvěřitelně hýřit a plýtvat. Nashromáždil příliš mnoho statků, aniž se s nimi naučil spravedlivě hospodařit, ovládá bohatství, jemuž se nenaučil vládnout.

Můžeme lamentovat nad neochotou se o toto bohatství rozdělit, můžeme poukázat na neochotu vzdát se dosažené úrovně, aby se jiný alespoň pozdvihl z prachu.

Příčin je celá řada. Ta nejhorší z nich se dotýká všech nás, křesťanů - naše historické selhání jako celku i jako jednotlivců. Jako špatní správci a nevěrohodní svědci jsme se sami stali zajatci tohoto světa, který jsme měli proměnit, k němuž jsme měli promlouvat.

Až budou slepí vidět a hluchí slyšet, poznáme, že naše řeč a naše činy dokázaly oslovit ty, k nimž nás Pán posílá, že v nás vskutku přebývá Duch, kterého nám zanechal.

JJO

EVANGELIZACE

Nové biblické pomůcky

Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří nedávno vydalo další dvě knihy z překladové řady Malých Stuttgartských komentářů. Jednak je to **komentář ke knize Zjevení apoštola Jana** (autor H. Giesen, cena 175,- Kč) a dále **komentář ke knize Skutků apoštolů** (K. Kliesch, 155,- Kč). Obě knihy považuji za velmi užitečné pomůcky pro všechny ty, kteří chtějí biblickému poselství lépe rozumět. Zvláště kniha Zjevení je dnes populární a mnozí moderní „řádoby vykladači“ využívají dnes již zapomenutých symbolů a často i malé znalosti křesťanů této knihy. Nedivme se, že potom v této biblické knize nacházejí všechno možné, především potvrzení svých teorií a nebo všelijakých předpovědí. Bohužel se asi málo i mezi křesťany ví, že tato kniha nebyla psána jako nějaké „tajné apokalyptické zjevení“ budoucích světových katastrof. Autorovi Janovi šlo především o to, aby křesťanům v době pronásledování za císaře Domitiana (81-96 po Kr.) dodal odvalu a důvěru, že vztah ke Kristu znamená už teď spásu, i když zastřenou vnějšími okolnostmi (tj. pronásledováním). Komentář čtenářům knihy Zjevení umožní, aby pochopili různé pro nás již nesrozumitelné symboly na základě tehdejšího židovského myšlení. Také znalost knihy Skutků apoštolů je důležitá, neboť nám přibližuje vznik a první osudy církve.

Vzpomínám si, jak jsme její četbu dostali za úkol v rámci přípravy na biřmování, abychom si tak uvědomovali, jakým způsobem Duch sv. působil v církvi od samého počátku.

Vím, že v dnešní době nemá nikdo peněz nazbyt, ale přesto obě uvedené knihy považuji za dobrou investici pro soukromou nebo pro společnou četbu a studium Písma sv.

Martin Vaňáč

LITURGICKÉ OKÉNKO

Slavení eucharistie (pokračování ze všeobecných pokynů k misálu)

2. Eucharistická modlitba

Nyní začíná střed a vrchol celého slavení eucharistie, totiž vlastní eucharistická modlitba, tj. modlitba díkyvdání a posvěcení. Kněz vybízí lid, aby pozvedl srdce k Pánu modlitbou s díkyčiněním, a zahrnuje všechny do této modlitby, kterou vysílá skrze Ježíše Krista jménem celého shromáždění k Bohu Otci. Smyslem této modlitby je spojení celého shromáždění věřících s Kristem ve vyznání velikých činů Božích a v podání oběti.

Hlavní prvky eucharistické modlitby:

- a) Děkuvzdání - kněz jménem veškerého svatého lidu oslavuje Boha Otce a vzdává mu díky za dílo spásy.
- b) Společné volání - celé shromáždění se připojuje k nebeským zástupům slovy "Svatý, Svátý, Svátý".
- c) Epiklese - církev zvláštními prosbami vyzývá Boží moc, aby předložené dary byly proměněny, a tak se staly Kristovým tělem a krví, a aby neposkvrněná oběť byla ke spáse těm, kdo na ní budou mít účast při svatém přijímání.
- d) Zpráva o ustanovení a proměnění - slovy a úkony Kristovými se koná oběť, kterou Kristus ustanovil při poslední večeři, když obětoval své tělo a krev pod způsobu chleba a vína.
- e) Anamnese - vzpomínka utrpení, slavného vzkříšení a nanebevstoupení Páně.
- f) Podání oběti - církev, která je teď shromážděna, obětuje v Duchu svatém Kristovu oběť Otcí, a usiluje dosáhnout toho, aby se věřící učili obětovat i sami sebe.
- g) Prosby - vyjadřují, že eucharistie se slaví ve společenství s celou církví, jak nebeskou, tak pozemskou - oběť se přináší za živé i mrtvé.
- h) Závěrečná doxologie - oslava Boží "Skrze něho a s ním a v něm ..."

Eucharistická modlitba vyžaduje, aby jí všichni naslouchali s úctou a v tichosti, a aby se na ní podíleli zvoláními, s nimiž obřad počítá.

Připravil br. Ignác

Z FARNOSTI

Blahopřání

V neděli 30. 5. ve 13.00 hod. budou pokřtěni v kostele u P. Marie Sněžné - dva noví členové našeho společenství - dvojčata Jakub a Šimon Rahmanovi.

Přejeme jim i jejich rodičům hojnost Božího požehnání, síly a trpělivosti, stálost úsměvů, které k nim již nyní patří. Připojme se všichni modlitbou.

Lucie, Filipe, Ájo, Jakube a Šimone, jsme tady, abychom vám pomáhali.

za celou farnost redakce

Sněmovní kroužek

Na posledním setkání před prázdninami v úterý 8. června v 17:00 hod.ve farním klubu budeme pokračovat v tématu Královské kněžství, zamýšlet se nad texty Písma - 1 Pt 5; Zj 1,6; 5,9-10; LG 10 a 34 a pokusit se odpovědět na některé otázky.

Milí přátelé,
pohnut Božím voláním a s důvěrou v Jeho pomoc vám s radostí oznamuji,

že v sobotu 26. června 1999 v 10:00 hod.

v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha
přijmu vzkládáním rukou a modlitbou nástupce apoštolů

SVÁTOST KNĚŽSTVÍ.

Primiční mše svatá

v neděli 27. 6. v 11:15 hod. v kostele Panny Marie Sněžné

a ve svém rodišti

v sobotu 3. července 1999 v 10:00 hod.

v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Letohradě - Orlici.

br. Ignác Vojtěch Majvald

františkán

Zpívání

Srdečně zveme na společné zpívání do farního klubu u Panny Marie Sněžné, které se koná ve čtvrtek 17. června 1999 v 19.19 hod.

Vezměte s sebou chuť do zpívání, texty písní, které chcete zpívat (cca 10 kopií), svůj hudební nástroj (já beru kytaru), třeba i něco k jídlu a i pití, a hlavně přijďte. Domluvíme se na pokračování opět v září. Zveme i farníky z evangelického kostela u Salvátora.

Zdeněk Řeřicha

Exodus II

- pětidenní putování se vším na zádech a spaním pod širým nebem.

Termín: 19. - 24. 7. 1999.

Vyrazíme z Prahy od kostela Panny Marie Sněžné do neznámých krajin.

Přihlášky jsou ve vrátnici a na faře. Další informace zašleme poštou.

Bereme všechny lidičky v rozmezí 15-35 let.

Výjimečně zdatní jedinci mohou být i mimo vymezenou věkovou hranici.

Vyplněné přihlášky vhodte do krabice ve farním klubu, ve všední dny 9-12, 14-17, v neděli 11:15-12:15.

Připravují mladí pro mladé

Fotografie ze sportovního odpoledne (8. 5.) si můžete prohlédnout a objednat ve farním klubu Po- Pá 9-12 hod., 14-17 hod. a v neděli po dětské, 11.15-12.15 hod.

Víte, co je nového?

Možná jste si už všimli v průchodu z Jungmannova náměstí ke kostelu P. Marie Sněžné nového obsahu vývěsky třetí zleva. Má nadpis "Farnost sobě i

jiným" a byly bychom rády, kdyby se stala další příležitostí k prohloubení našich vzájemných vztahů ve farnosti: abychom skutečně, i na té zcela praktické a možná velmi prozaické rovině, žili jako pravé společenství lidí, kteří o sobě vědí a jsou ochotni si pomáhat.

Každý tedy, kdo by rád nabídl své služby (vědomosti, dovednosti, svůj čas) či jiné statky druhým, každý, kdo má nějakou potřebu - shání nějakou věc, potřebuje konkrétní službu (nákup, opravu, atd.) nebo např. někdo z dříve narozených jen hledá společníka pro čas, který by jinak trávil sám, může napsat svůj inzerát a dát ho na faře sestře Amátě nebo Lucii, které ho na této nové vývěsce zveřejní. Předpokládáme, že kontakty na jednotlivé inzerující by především z důvodu bezpečnosti (z některých inzerátů bude např. patrné, že jde o osamělého staršího člověka a do našeho kostela ležícího v centru Prahy přicházejí lidé různí) byly většinou na faře, a to pro zájemce pokud možno seriózní. Chceme, aby vám mohla být tato služba opravdu k užítku, proto uvítáme vaše vylepšující návrhy a každý váš inzerát.

Markéta Koronhályová, Amáta

Setkání farnosti 4. 5. 1999 (zkrácený zápis)

Přítomno celkem 18 farníků, z toho 11 členů farní rady.

Projednávalo se:

Krátké seznámení s obsahem přednášky p. ing. Smrčiny O sponzorském financování farnosti.

Doporučeno předplatit pro farnost zatím 10 kusů měsíčníku "AD".

Připravuje se zpívání zájemců z naší farnosti a evangelického sboru u Salvátora na 17. června ve farním klubu.

Vzájemně se narušují nedělní bohoslužby, závěr mše sv. v 10:15 a začátek v 11:15.

Setkání farnosti 18. 5. 1999 (zkrácený zápis)

Přítomno celkem 15 farníků, z toho 10 členů farní rady.

Projednávalo se:

Rozdělování jednotlivých oblastí práce ve farnosti a určit zodpovědné vedoucí za tyto oblasti. Po dopracování vás seznámíme s kontaktními jmény lidí, na které se budete moci obracet.

Organizaci ekumenické bohoslužby konané 25. 5. zajišťuje br. Paschal OFM.

Příští sbírka věcí na Ukrajinu se plánuje na 22.-23. 10. 1999.

Nezkrácený zápis najdete ve farním klubu na nástěnce.

Osobní názor.

Takový název nese dopis, kterým pisatel (možná i z farnosti) reaguje na článek "Liturgie v naší farnosti", který byl uvedený ve Sněžence 5/99. Škoda, že s spolu s podpisem nebyla uvedena celá adresa, přesto autorovi za jeho příspěvek děkujeme.

Vzhledem k tomu, že článek je velmi dlouhý, dovolíme si uvést pouze některé podnětné myšlenky, které nabízí konkrétní návrh jak zvýšit vzdělanost:

- věnovat dostatečnou pozornost liturgické výchově celé farnosti
- hovořit o liturgii při kázání
- přednášky, besedy, ...
- v církvi chybí opravdová diskuse
- umístit nějakou schránku, kam by mohly být vkládány dotazy nebo textové příspěvky (ušetřit peníze za poštovné nebo není odvaha přijít osobně)

Potěšily by nás i další příspěvky a názory.

redakce

Ekumenická bohoslužba u Panny Marie Sněžné - dějství druhé

Troufám si tvrdit, že myšlenka uskutečnit v týdnu po Seslání Ducha svatého ekumenickou bohoslužbu byla na nebesích pochválena. Utěšitel - Duch svatý - je tu od té doby stále s námi, stále připraven pomoci všude tam, kde náš lidský rozum, schopnosti i možnosti nestačí. Rozdělení křesťanů je právě takový problém, který sami křesťané bez pomoci Ducha svatého nevyřeší.

Ke společné bohoslužbě se tentokrát sešli zástupci pěti církví, aby každý za sebe, jeden za druhého a všichni dohromady prosili prostředníka mezi Otcem a Synem o pomoc a odvahu na cestě ke smíření a znovunalezení jednoty mezi křesťanskými církvemi. Kromě našeho br. Paschala to byli: za československou církev husitskou paní farářka Špaková od sv. Mikuláše na Starém Městě, za pravoslavnou církev otec ing. Čáp z velechrámu sv. Cyrila a Metoděje, za řeckokatolickou církev otec Hanuš z katedrály sv. Klimenta v Karlově ulici a za starokatolickou církev otec Dobřichovský, který v Praze působí v rotundě sv. Kříže, v kostele sv. Vavřince na Petříně a v kapli Maří Magdaleny pod Letnou. Kde však zůstali věřící těchto církví? - prázdných míst s přichystanými zpěvníky, které - žel - nikdo nepoužil, byla tentokrát většina. Myslí si snad, že když byli v neděli při "nadělování" Ducha svatého, mají ve všem jasno a za nic prosit již nepotřebují, anebo je skutečně problém ekumenismu nezajímá? To opravdu nevím, ale je docela dobře možné, že existuje ještě mnoho dalších důvodů, proč tomu tak je. Možná, a to je asi nejpravděpodobnější, že nám všem, kterým leží jednota křesťanů na srdci, chybí potřebná míra přesvědčivosti a naléhavosti a nepochybně také plnost nasazení. Málo platné - být křesťanem totiž něco stojí a otázka po vlastní užitečnosti by měla pálit každého křesťana dnes a denně.

Avšak ani poloprázdný chrám Ducha svatého neodradil a doprovodil ty, kteří přijali pozvání br. Paschala, do farního klubu k společnému posezení u malého pochoštění, které tentokrát připravila sestra Lucie. Přes počáteční

nesměle povídání souseda se sousedem se podařilo během večera vytvořit důvěryhodný prostor ke vzájemnému poznávání a sbližování se. Všichni se shodli na tom, že je nutné v těchto setkáváních a společných bohoslužbách nadále pokračovat a domluvili se, jakou formou a jak často by měly být. A také na tom, že by bylo smutné, kdyby i to příští setkání bylo jen pro několik málo vyvolených.

Za všechny, kteří toho večera pocítili radost a vděk, shrnul závěrem jeden z nás pravou podstatu a smysl této akce slovy: "Radujme se, konečně se schází křesťanská rodina!"

H. Outratová

DOPORUČUJEME

Ve dnech 19.-20. května probíhalo natáčení českou televizí v naší farnosti Panny Marie Sněžné. Osmiminutový sestřih bude vysílán v neděli 6. června v 15:05 hod. v pořadu Cesty víry na Čt 1. (Další témata v tomto pořadu budou: o andělech, o financování církve, záznam z Etického fóra v Betlémské kapli 21. 5.). Repríza pořadu je v Po 7. 6. v 6:15 na Čt 2 a v Út 8. 6. v 15:40 na Čt 2.

Základní církevní škola sester voršilek, Ostrovní 9, Praha 1, tel. 290416, 291163, přijme učitele s aprobační zeměpisu a angličtiny. Nástup od září "99". Ve škole vedené v křesťanském duchu Vás čeká pěkné pracovní prostředí - *Těšíme se!* Přihlášky se stručným životopisem přijímáme co nejdříve.

CÍRKEV A SPOLEČNOST

Církev a peníze

Je nepříjemným zjištěním a téměř jistou skutečností, že hovoří-li se dnes v médiích o Církvi, vždycky se hovor stočí na majetek. Dejte už s tím majetkem pokoj! - myslí si mnozí, dokonce i uvnitř Církve samotné - a pokoušejí se hledat viníka této situace. Je jisté, že sama doba, ve které nyní žijeme, přeje penězům víc, nežli je zdrávo. Nelze nezpomenout jedno z významných hesel na počátku transformace našeho hospodářství po "sametové revoluci" roku 1989 : Peníze jsou až na prvním místě! Povšimněte si, jaký je to posun od podstatně staršího a rozšafnějšího: Bez peněz do hospody nelez! Za této situace se jeví poněkud paradoxně požadavek "chudé Církve" z úst současné vládnoucí elity, ale i té bezprostředně předcházející. Stále a stále se jaksi nedaří přesvědčit kompetentní činitele o tom, že ačkoliv

Církvi rozhodně nejde až na prvním místě o peníze, měla by jí být dána příležitost samostatně hospodařit. Už také - a to především - proto, aby byla nezávislá na jakékoliv vládnoucí garnituře. Ptá-li se snad někdo, komu může takový stav vyhovovat, pak s uvědoměním si shora uvedeného dozajista dojde k závěru, že Církev to rozhodně nemůže být. Je ovšem zároveň pravdou, že Církev sama by měla všem pochybovačům vzít vítr z plachet a k otázce majetku a hospodaření Církve říci své jasné a rozhodné slovo.

Je všeobecně známo, že s majetkem se dá hospodařit dobře nebo špatně. O tom, jak by se za stávajícího stavu věci dalo v Církvi alespoň dílčím způsobem hospodařit lépe, nás přišel do farního klubu informovat ing. J. Smrčina (otec bratra Šebestiána, františkán Šebesta působí spolu s br. Jiřím a br. Jeronýmem v Plzni). Bohužel i zde se potvrdilo, že ani mnohým z nás křesťanů nejdou pojmy "církev" a "peníze" jaksi dohromady - i s přednášejícím nás bylo devět. Přitom si nedovedu představit nikoho kompetentnějšího a zasvěcenějšího, kdo by nám tuto problematiku tak jasně a přehledně přiblížil. Je škoda, že nedokážeme využít ani takto nabídnutou příležitost k tomu, jak pomoci své vlastní Církvi!

H. Outratová

Přednáška o dobrovolném financování farnosti

Přednáška ing. Smrčiny se konala 28. dubna 1999 ve farním klubu.

Hned na začátku musím předeslat, že jedním z důvodů malé účasti bylo ohlášení této přednášky jen několik málo dní před jejím konáním. Celé diskuse se zúčastnili 4 farníci a 2 lidé z jiných farností a na část si našli čas i otec Michal a bratr Ignác. Myslím si, že větší propagace, by přilákala i více zájemců.

V současné době mají církve vnitřní svobodu, kdy stát nijak nezasahuje do jejich organizační struktury a do jejich činnosti, i když zůstávají na státu závislé.

Na zasedání České biskupské konference v únoru 1999 v Kroměříži byl vysloven požadavek vytvoření modelu, který předpokládá financování náboženské činnosti z vlastních prostředků a státní podporu pro zachování kulturního dědictví a veřejně prospěšné činnosti církví. Cílovým stavem by mělo být na státu nezávislé postavení církví, plně zaručující individuální i společné náboženské svobody občanů, oddělené nejen v institucionální, ale také v ekonomické oblasti.

Není možné si jenom stěžovat na nepřátelský postoj státu k církvi a doufat, že vrácením majetku se vyřeší většina problémů naší církve.

Možná by vrácení majetku některé současné problémy vyřešilo, ale určitě by přineslo mnoho nových starostí. Je třeba si uvědomit, že i v současné

době stát určitou podporu církvím poskytuje a je třeba se naučit využívat těchto možností.

Dříve nebo později bude každý z nás postaven před skutečnost, že patří k farnosti (církvi), která musí samostatně hospodařit a vydajů je, i v té sebemenší farnosti, hodně: elektřina, voda, bohoslužebné pomůcky, plat duchovních, drobné opravy, péče o děti, mládež, staré lidi a všechny ostatní potřebné a ve výčtu bychom jistě mohli ještě pokračovat.

Kde má však farnost peníze vzít? Jedním ze zdrojů, kterému byl v dubnové Sněžence věnován článek, jsou dobrovolné dary věřících.

Ing. Smrčina přirovnal farnost (diecézi, církev) k "domu ze skla", do kterého musí být vidět, abychom věděli, k čemu jsou darované peníze využívány. Nikdo dnes nezískává finanční prostředky snadno a proto chceme, aby byly použity efektivně.

Příkladem účelného využití peněžních darů je jedna z plzeňských farností. Nebylo to snadné rozběhnout nový model financování, ale v podstatě šlo o to, aby se každý stal stálým a aktivním členem společenství. Bratři v Plzni nabídli svým farníkům možnost podílet se na společném financování formou pravidelných měsíčních příspěvků. Na konci roku pak každý obdrží potvrzení o darech, které je možné použít pro snížení daní. Aby měli farníci přehled o využití jejich finančních příspěvků, bratři pravidelně uveřejňují své účetní záznamy ve farním zpravodaji. Pro vedení farnosti je to velká úleva, neboť tyto pravidelné dary jim umožňují každý měsíc počítat s pevnou částkou, kterou použijí na nezbytné výdaje i na aktivity ve farnosti.

Doufám, že těchto několik podnětů by nás mohlo vést k zamyšlení nad slovy "církev a já".

Ludmila Jirsová

Připravuje se...

Dne 12. 5. 1999 se ve farním klubu uskutečnila přednáška Dr. Lubomíra Mlčocha na thema připravovaného listu českých biskupů k sociálním otázkám. L. Mlčoch je vysokoškolským učitelem a zároveň naším předním znalcem této problematiky, fundovaným oponentem ryze tržních liberalistických ekonomických teorií - trhu bez přívlastků. Mimoto na sebe prozradil i to, že je sekulárním františkánem.

Proč právě příprava pastýřského listu českých biskupů k sociálním otázkám? Po řadě papežských dokumentů k sociálním otázkám, naposledy encyklice *Centesimus annus* z r. 1991, které se zabývají touto otázkou celosvětově, vyplynula v posledních letech nutnost vydat podobné dokumenty na úrovni jednotlivých zemí a jejich biskupských konferencí, dokumenty zaměřené spíše na vždy poněkud odlišné aspekty té které země. První z řady těchto "národních" listů byl vydán v Americe ("Ekonomická spravedlnost pro všechny"), následovala řada evropských států, z poskomunistických zemí zatím byl vydán jen v Maďarsku. K těmto otázkám se konala v r. 1993 světová konference ve Švýcarsku - "Učení biskupů 5 kontinentů".

I u nás již uzrála situace vydat takový sociální pastýřský list českých biskupů. Jeho přípravou byla pověřena skupina při Křesťanské akademii vedená právě L. Mlčochem, v níž je řada odborníků především na sociální a ekonomické otázky. Mimo jiné jsou i dva sekulární františkáni i zástupci nekatolických církví.

Připravovaný list by se měl vydat k výročí svatořečení Anežky České. Měl by být zpracován ve dvou verzích, jedné kratší, určené ke čtení v kostelech a druhé, delší, která by měla být hotova snad do konce roku.

Příprava tohoto listu není ovšem jednoduchá a již nyní, v době jeho přípravy vyvolává řadu otázek, které jeho vypracování do jisté míry komplikují. K základnímu problému patří otázka, zda má dokument směřovat dovnitř církve, nebo má oslovovat širší společnost. Ale jak to udělat, aby lidé byli ochotni tento hlas poslouchat? Je vůbec šance oslovit společnost, má naše církve sama dost víry, aby se dovedla lépe prezentovat?

Zdá se, jako bychom u nás neměli dost vzdělaných lidí, ochotných se těmito otázkami zabývat. Mezi vysokoškolskými pracovníky u nás je jen malý zájem o sociální otázky a z mladých vysokoškolských odborníků není zájem o nic lepší.

K samotnému listu lze říci především to, že by měl být co nejcivilnější, občanský, to náboženské v něm by tu mělo být obsaženo jen implicitně.

V devíti kapitolách, které by list měl obsahovat, jde o postižení hlavních problémů naší současnosti, jejich kořenů i návrhu východiska. Jeho součástí by měla být jak reflexe minulosti, tak i otázky, co se vlastně stalo v naší zemi a s námi v sametové revoluci i v letech transformace po ní - zda to vše je slučitelné se sociální naukou církve. Měla by se věst diskuse o tom, co z tohoto hlediska může a naopak nemůže tržní kapitalismus včetně všech jeho, i nepřímých důsledků.

Přirozeným předmětem zájmu církve je člověk a svět práce, rodina, škola i vliv a význam médií a úloha křesťanů v nich.

Vyzněním dokumentu pak by měla být vise do budoucna, vise chápaná ekumenicky jako společný hlas všech křesťanů v této zemi.

Je ovšem řada nezodpovězených otázek a námětů, jako neuzavřené otázky církevního majetku a řešení vztahu státu a církve vůbec, otázky skutečného smíření s Němci a dědictvím roku 1945, reflexe našeho vývoje v letech socialismu, kde otázky dobra a zla nestojí zdaleka tak jednoznačně, jak by se mohlo zdát. Je třeba připustit i chyby křesťanů samých v období 90. let i jejich spoluvinu na dnešní situaci.

Mnohé z toho je si třeba ujasnit, s mnohým se i smířit a to ještě dříve, než budeme moci věrohodně oslovit ty, kdo nesdílejí naše křesťanské hodnoty a pohled na svět. Neboť jenom tehdy, jestliže právě je takto oslovíme, je naděje tohoto světa.

Bez Božích zákonů to prostě nepůjde a tomu, kdo dá svůj rozum i srdce do služeb Božího království, kdo má odvalu se v pravou chvíli přiznat ke své víře, kdo je ochoten být bláznem pro Boha, to ostatní bude přidáno.

Je škoda, že tak vzácné příležitosti poslechnout si a promluvit o tak závažných věcech, které se dotýkají nás všech, využilo tak málo lidí.

J. J. Outrata

BIBLICKÝ KOUTEK

Kdo se směje naposled, ten se směje nejlépe

Smích patří k lidskému životu a tím také k životu křesťana. Setkáváme se s ním i na stránkách Bible. Většinou má podobu pohrdavého, povýšeneckého a škodolibého posměchu. Také „Hospodinův smích“ vyjadřuje naprostou Boží převahu nad těmi, kteří nechtějí uznat jeho svrchovanou nadvládu. Vybral jsem několik biblických míst, které se zmiňují o smíchu. Můžete si vyzkoušet, nakolik jsou vám tato místa známá. Hlavně nezapomeňte, že i v životě křesťana platí: Kdo se směje naposled, ten se směje nejlépe (srov. L 6, 21 a 25).

„Křesťanská víra se projevuje radostí. Ta je podle Nového zákona předjímavým znamením eschatologické skutečnosti spásy. Ke křesťanské víře proto patří především humor; a nedostatek humoru a podrážděnost, jímž jsme v současné církvi a teologii tolik propadli, jsou možná nejdůležitějšími námitkami, které lze vznést proti současnému křesťanstvu. Humor je ovšem něco jiného než nudné, vlídné či spíše nakyslé usmívání mnoha „komických svatých“. Humor je postoj, který nechává člověka být zcela lidským a pouze lidským, protože být Bohem nechává jen Boha a všechny ostatní nároky na absolutní důstojnost odhaluje v jejich směšnosti.“

Z knihy W. Kaspera Uvedení do víry, Řím 1987.

Otázky:

1. Píše se někde v Bibli o tom, že se Hospodin směje?
2. Která žena se v duchu zasmála Hospodinovu výroku, že se jí narodí syn, a poté svůj smích zapírala?
3. Komu je podle knihy Job k smíchu kůň s jezdcem?
4. Co je podle knihy Kazatel „jako praskot trní pod kotlem“?
5. Budou se lidé smát i v budoucnosti?

Martin Vaňáč

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 6:40 (při mši sv. ranní chvály kromě So), 8:00,
18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:15, 18:00

ve čtvrtek v 17:00 mše sv. pro mládež

ve čtvrtek v 19:00 eucharistická adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Červen 1999

1. 6.	Út	16:00	Setkání farnosti	farní klub
3. 6.	Čt	18:00	Slavnost Těla a krve Páně (zpívá sbor)	
5. 6.	So	14:00	Vizitace SFRŽ	kaple sv. Michala
6. 6.	Ne		Svátek sv. Norberta	
		14:00	Plavání pro děti v YMCA	
7. 6.	Po	17:00	"Mátohy"	farní klub
8. 6.	Út	17:00	Setkání výtvarníků	
		17:00	Sněmovní kroužek	farní klub
11. 6.	Pá	18:00	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova (zpívá sbor)	
17. 6.	Čt	19:19	Společné zpívání	farní klub
24. 6.	Čt	18:00	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele (zpívá sbor)	
26. 6.	So	10:00	Kněžské svěcení br. Ignáce v katedrále sv. Víta	
27. 6.	Ne	11:15	Primiční mše novokněze br. Ignáce	
		10:15	Mše sv. pro děti - poslední v tomto školním roce	
29. 6.	Út	18:00	Slavnost sv. Petra a Pavla (zpívá sbor)	

Správné odpovědi k Biblickému koutku:

1. Ano (Ž 2,4; Ž 37,13; Ž 59,9).
2. Sára, žena Abrahama (Gn 18,12-15). Z narození syna se pak radovala (Gn 21,6).
3. Vyplašené pštrosici (Jb 39,18).
4. Smích hlupáka (Př 7,6).
5. Ano, především ti, kteří nyní pláčou (L 6,21).

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněžanky jsou 4,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhazujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: F. ú., Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 22246243

Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 231 35 13